intellectum/p pcisiones porritates et posteriorritates et signa et contingentia. cũ tamẽ vnum sit necessarium ¶ Dum pterea suos imitatores reddunt inflatos/sine caritatis igne/ac pinde supbos ⁊ indigestos q̃les di spergit dñs mẽte cordis sui/iuxta canticũ Marie iuuẽcularũ tympanistria p̃cellentissime/in cuius cõceptionis sctificate/per puentiõem pulegiatam/vigilia/maturia/volui nõ p satyram.sed p elegiam potiꝰ exhortatoriã tue caritati studiose cartulã hãc scribere frater dilectissime in xpo.in q̃ bene vale Et itinerarium qd̃ hẽs cõicare pluribus stude/simul et librũ tuũ recipe/seruãs illud apli. Qd̃ bonũ est tenete.ab omni specie mala abstinete vos ⁊c.

¶ Finit.

S Epistola eiusdẽ ad patrẽ Oswaldum cartusien. Gra ⁊ pax

¶ Spũs est qui viuificat.⁊ caro nõ pdest quicq̃. vñ et ep'le Pauli fortes dicebantur qꝛ solũ spm̃ sapiebãt pñtia vero q̃ carnem oñdebat reputabat infirma. Hinc habuit ortũ illud xpi/q̃ nemo ꝓpha acceptus ẽ in patria. Rursus aliud metricũ/Hinuit p/sentia famam. Certissime hic verũ ẽ pater ⁊domie xpiana caritate colende/desiderat vestra caritas vt accepi a litteris eiusdẽ caritatis/videre faciẽ meam/et miscere colloquia sup multis/oro q̃escite dedit deus sermones dari posse spũs interptes/ Precor se nõ immisceat carnis infirmitas/ q̃ nihil pfertim in me nisi scandala pfert/ ⁊ q̃ quis a pud pfecte cõpositos ⁊ ornatos corpus eẽ possit simulacrũ quoddã lucidũ ⁊ pulcrũ interiorꝭ bois ⁊ spũs/fateor impfectũ meũ in hac pte/ cõscius assidue ⁊ totiẽs ex perte fragilitatis. Porro sup cõicatiõe q̃rũdam opusculoꝝ meoꝝ postulata/suggerũt multa mihi dicẽda in vtrãq̃ ptẽ q̃ coartãs in p̃mis grãs ago/⁊ hẽo beniuolẽtie vre/confidens ab ea sine fictione diligi/deinde ꝓpono diligẽs esse copias ministrare/ vrm̃ fuerit cũ reuerẽdis patribꝫ et dñis fratribusq̃ meis.in xpo carissimis/ad formã cõpletaz mensuram q̃ redigere cũ multiplicatione put ipoꝝ solicitudi visũ fuerit opportunũ Denicq̃ doctrinã theologicã ꝓprie dicẽdaz eximij ⁊ seraphici doctoris dñi Bonauen. cardinalis/offero me laboraturũ q̃ habeatur ad transscribendũ si ita cũ effectu postulauerit sacer ordo vester/cuius orõibus me cõmendo scriptũ Aug. M.cccc.xxiiij. in Aprili.

¶ Finit.

¶ Sequitur epistola ⁊ eiusdem.quid et q̃liter studere dẽat nouus theologie auditor ⁊ cõtra curiositatẽ studẽtiũ ad studẽtes collegie Hauerre.

Stimulauit me pluries/ tum cogitatio mea minus forte sobria tum familiaris amicoꝝ suasio/ qtũs ex auditis lectis ⁊ intellectis quedã electiora cõscribẽdo ceteroꝝ vl' erudito vel edificationi deseruirẽ Acuet/in/quiũt ex hac re studiosum ociũ tuũ. Imitaretur pdecessoꝝ industria cõsecraret nomẽ tuũ memorie posteroꝝ/denicq̃ fortassis ñ pauci q̃ nihil interim lecturi erãt.in scripta tua vel amore vel ex nouitate/vt fit/incidẽtes pinde pficerẽt. Atuero modestior aliorsum me rapit cõsideratio.recogito illud sapiẽtis.qm̃ faciẽdi plures libros nullus est finis. Video itaq̃ tãta volũina ab egregijs ⁊ sũmi ingenij atq̃ sapie viris cõscripta neglecta tñ a plimis.ita vt vix nudo noie cognoscant. Video inq̃ ⁊ gemebũdus detestor/vel ignauã vel arrogãtiã nrãm simulq̃ cõsidero cuius momenti eẽnt ꝗtula cunq̃ scripta mea si pcellentistima sic calcãtur Vereor pterea me idipm̃ intrare viciũ/qd̃ in alijs vehemẽter inculpo. Et q̃le petes? Sunt q̃ nescio q̃bus nugis ineptissimis q̃ nouitatibꝫ/mẽbranas/⁊ auditoꝝ pser/tim inexptoꝝ mẽtes occupant Implẽt eos sterilibꝫ vtinã nõ pestiferis doctrinaruz lolijs et memorie ventrẽ nõ cibis sed siliquis onerant. Agrũ insup cordis spinis inserũt p frugibꝫ. Incidũt q̃z auditores vel lectores in illud Bene. Necessaria nesciũt/q̃a supuacua didicerũt. Vera heu nimis hec esse recognoscet q̃ squis ꝓpius obsuare voluerit Osi tandem resipiscãt lectores tliuz vel auditores Osi melioribꝫ auspitijs pꝰ ieptias hmõi vertant oculos ad salubriora documẽta/lugebũt affirmo sortẽ suã tpsq̃ cõsumptũ/q̃ tabulã aie sue q̃ vtilioribꝫ interim pingenda erat/⁊ vix adhuc sui exigui/tate suspectura q̃busdã litteris in nullo p/futuris oppleuerũt/nõ dicẽdũ erat / deforꝰ mauerũt ¶ Sed dicãt eandẽ nob q̃ et antiq̃s scribẽdi lniam esse relictam. Diseruz insup esse causant vti sp inuentis/⁊ nunq̃ inueniẽdis. Hinc incidit in omnes illud

Oratij de poetis Scribimus indocti do/
ctiq; poemata passim/Scribimus/sz abs/
q; pōder̄ sniarū/absq; numero ⁊ mensura
verborū. Est enim illud qd̄ scrimus flocci
dum illiberale fluidum. Scribimus non
noua sed antiq̄. nouiterq; versando ⁊ trans
mutando dū nostra conamur efficere/pra
ua reddimus et inepta. quasi vicz iuxta vul
gare fossatoꝝ veterū q̄ solida sunt/non taz
repatores q̄ demolitores. Quasi p̄terea si
miles illis q̄s notat Theren. q̄ ex bōis co/
medijs grecis latinas fecerunt non bonas
Sic quidā excerpentes aut magis ꝓprie la
cerantes ex libris optimis et ꝓbatis ꝑticu/
lis/indigētia tendūt volumina. obnubilā
tes et ꝑ incuriam scribēdi legendiq; reddē
tes originalia velut sup̄flua ⁊ mortua a cor
de. Vides in sniaꝝ lecturis/dū pudet quē
libet etiam maiores seq̄ q̄ facilis lecturaꝝ
varietas in immēsam successerit. Porro
q̄to cōsultius erat vti bene inuentis q̄ dū
querūtur inueniēda nec illa afferre. q̄netiā
subuertere bñ iam inuenta. q̄ non a loqua
cibus iuuenibus leuiter/qꝛ ad pauca aspi/
ciunt. enūciantib; nō ab argumētatoribus
dialeticis/nō ab improbe sordide ꝑditeq;
viuētibus. sed a sanctissimis ⁊ exp̄tissimis
qui faciebāt q̄ docebant solidissima cautis
simaq; traditione fulcita subsistunt Juxta
qd̄ memorandū valde est dictū viri q̄ mul
ta vidit legit atq; ꝯscripsit. Buridanū loq̄ꝛ
q̄ in egregij scripti sui sup̄ethicā ingenuo ꝓ
hemio fatetur se nouis rōib; nequaq̄ adhe
surū/q̄tūcunq; apparētib; qꝛ ab illis plu/
ries deceptus est. ex antiquoꝝ aūt dictꝫ nū
q̄/p̄sertim in moralib;. Propter qd̄ etiam
dicit Arest. viij. ethic̄. Oportet extendere
exp̄toꝝ et senioꝝ vel prudētū enūciationi
bus nō minus demonstratiōe. ꝓpter habe/
re eni exp̄ientiā visum vidētur p̄ncipia.
Rñdens igit̄ rñdebo ad cogitatiōes meas
et amicoꝝ sup̄ nouoꝝ cōscriptione exhor/
tationes Sufficiat interim mihi mei q; si
milibus/sobria in humilitate vti bñ inuē/
tis. Abscedat oīs pomposa sup̄ insolitꝫ ar/
rogantia. ne multiplicem⁹ loq̄ sublimia glo
riātes. Et cōmuni vt ita dixerim minerua
cōtētemur Seq̄mur trium iter cōmodius
plane et ab erroꝝ scandaloꝝ q; discrimine
remotius Tot habem⁹ sapie salutaris fon
tes viuos ne q̄so cisternas dissipatas fodiē
do nos casso. imo stulto labore fatigemus
Mortor veruntñ et repetēs iterū q; mone/
bo qtūs electiora examīatioraq; scripta cō
plectamur. Est itaq; nr̄a capacitas nō mō
finita. sz exigua et q̄ ad tot libros vtiles q̄t
occurrūt euoluēdos nō sufficit Quosdam
in transitu raptim videamus/q̄si eos non
penitus ignorasse satis sit. vt eis fiat vale ꝑ
petuū Alijs ꝑ vices vtamur/ꝓut se necessi
tas dederit vel delectationis cōgruitas.
Atuero quosdaz familiares nob̄ assiduos
aduocemus/et tanq̄ domesticos fidelissi/
mos intra mentis nostre cubicula inter se
creta quotidianaq; colloq̄a iugiter colloce
mus. Siq̄s aūt curiosus interrogare ꝑ/
git q̄ vel q̄les libri sunt q̄s alijs p̄ponēdos
censuerim Rñdebo me vnā ⁊ absolutam re
sponsionē dare nō posse. Varietas siq̄dez
studentiū s̄m etatem ingeniū/et tp̄a/aliud
expostulat ⁊ aliud cōsiliū. Hoc vnū verū/
tñ apl̄i dictū maneat apud theologos alta
mente repositū/qm̄ plenitudo legis ⁊ finis
est caritas seu dilectio. Cū igitur s̄m exigē
tiam finis cetera debeāt moderari. q̄cquid
plus ⁊ immediatius edificat caritatē plus
legatur: memoret̄. ruminet̄/qtūs cū intelle
ctus refectione/affectus vbi plus est meri/
ti esca sapientie hoc est sapide scientie sicut
adipe et piguedine repleat. Ad hec autem
dinoscēda solers sit theologie nouus audi
tor/cōsulere vnū e multis cuius sibi doctri
na mores famaq; cōplaceāt q̄ longo mlto
q; viuendi legēdi/ac bñ viuendi exercitio/
docere faciliter possit/quā amplecti doctri
nam interrogātis studiuz moresq; deside/
rent. siue ꝑ ꝑte illa theologie q̄ inter schola
sticos magis vtit̄. siue ꝑ illa q̄ legentis mo
res edificet regulet ⁊ componat. siue ꝑ illa
q̄ p̄dicantib; cōgruit. Hec autē tria sūt nō
vsquequaq; disparata in q̄bus quotidie ⁊
si nō eq̄liter tū vicissim deberet ver⁹ theo/
logie discipulus exerceri qm̄ p̄mū sine secū
do inflat ⁊ inquietat Scd̄m sine p̄mo acu
men ingenij sufficiens ⁊ resolutū nō admi
nistrat Tertiū deniq; sine duob; reliquis:
sepe nō tam erudit alios q̄ fascidit et preci
pitat. Ad p̄mum iuuāt exempli gr̄a qō/
nes doctorū sup̄ sniās et p̄sertim illorū qui
purius ⁊ solidius cōscripserunt. inter qua/
les meo iudicio dñs Antisiodoreñ. Bona
uentura ⁊ Durandus vtiq; resolutissimus
numerandi vidētur. Excellit q̄dem in suis
quolibet Henricus de Gandauo. excellit
sctūs Tho. p̄sertim. ij. ij. Excellūt multi in
multis. in quib; hoc vnuz minus placet q̄

pure phisicalia / aut methaphisicalia / aut
qd amplius pudet logicalia sub terminis
theologicis inuoluta miscuerūt. ¶ Prete/
rea ad fm et psumpto vel psupposito pmo
spectent historie sacre / in quibus fit rce vi/
uentiū cōmemoratio vt dialogus Grego/
rij / ecclesiastica atq; triptita historie. colla/
tiones et vite patrū cōfessiones Augustini
et sacre ipius alioꝝ q; meditatiōes. diuīa
rhetorica Guilhel. pisieñ. legende sancto/
rum ec silia. in qbus est ardens lectio et ad
virtuosus impetus capescendos vehemē/
ter extimulans. tm̄mō pus non elatus; pre
stetur instinctus. vbi speculationes altissi/
mas pulcerrimas atq; saluberrimas / subti
lis si simplex fuerit studiosi oculus inuenit
Et errant pfecto qui ista tanq̄ rudiora ⁊ fa
cilia dicūt obstare subtilioribꝫ agnoscēdis
dummō tpe suo et mensurate retractentur.
Spectant nihilominus ad hec mistice di
uinarum scripturarū expositōs. q̄les apud
celebres sanctissimosq; doctores plurime
sunt quales apud Greg. in moralibꝫ et pa/
storali quales apud Bern. sup canti. apud
venerabilem Richardū in suo de contem/
platione et alijs opibꝫ satis nunq̄ admirā
dis. quales apud. G. pisieñ. q̄ miro grato
q; opificio speculatiuā cum suis moralibꝫ
absq; cōfusione pmiscuit. Teterū scriptis
gentiliū se non tradere sed cōmodare / et ea
velut pegrinādo pcurrere nequaq̄ impro/
bauerim. tum p copia sententiaꝝ moraliū
tum p stilo et ornatu verboꝝ. tum pro poe
matum ⁊ historiarū qualicunq; peritia. de
mum p oblectamento quodam ex varieta
te lectionis. quanq̄ et in sacris doctoribus
vt in Aug⁹. de ciui. dei. in Orosio. in Hie/
ronimo Lactantio ⁊ silibꝫ ista abundāter
nec minus si nō plus vtiliter inueniēda cre
diderim. ¶ Rursus quolibet triū ex pdictꝫ
aliter et aliter tractandū est. ¶ Primuꝫ di/
sputatiua inter cōsocios disputatione ro/
bur sumit. disputatiōem intelligo nō pter/
uam nō ceruicosam. nō amaram nō ptina/
ci aīositate tumultuātem. sed modestā / q̄lē
esse decet veritatis inquisitionē. que acuet
et excitet ingeniū. que studiū renouet et in/
flammet. que stabiliat q̄ꝫ veritatis positio
nem falsitatis oppositione patefacta. Hinc
fit vt nō extimescat studiosus etiā in ppatu
lo defendere qd secretius se bene didicisse
cognouerit. ¶ Atuero pexigitur in scdo si
pfici debeat secretū silentiū / sepositū interi

ab omni turba / non solū hoīm sed solicitu
dinis et cure tēpalis. imo et a priori studio
vacare tūc necesse est qm̄ sano quietem ani
mo pstare nequit q̄ loquit. Tunc mēs clau
so sup se ostio ad ea legerit discat affici. p/
ponat sibi q̄terriblis deus sup filios hoīm
q̄seuerus improbis ⁊ electis misericors.
Cōscendat eternitatis speculā. vñ videat
cū sapiente qm̄ vanitas vanitatū et omīa
vanitas. Nō discurro p plurima qm̄ sapi/
da eoꝝ q̄ dicta sunt lectio / docebit de oībꝫ.
Addam exptus q nihil ferme q̄eti mentis
et cōtemplationi plus insidiosum. nihil ita
pciosissime rei / tpis scꝫ cōsumptiuū. nihil
postremo pfectioni scholasticoꝝ aliūde p/
batoꝝ plus obuians. quemadmodū collo
quia nō solū praua q̄ corrumpunt bonos
mores. sed illa etiam que supflue diuq; p/
trahunt / aut sup rumoribꝫ vulgo volitan/
tibꝫ aut sup ludicris pluribꝫ / et ineptis fa/
bulationibꝫ aut sup cōtentionibꝫ hominū
in aduersa tendentiū ⁊ silibꝫ quibꝫ a mane
vsq; ad vesperam. imo pfundam plerunq;
noctem dies sensim atterit. p que dū se ob/
lectauerint vel ignauie. vel indignationi /
vel fastidio suo mederi putantes. tristiores
et inq̄etiores ⁊ mēte dissipatiores remane/
bunt Fallor si vnq̄ ascendet in montē dñi
in arcem cōtemplatiōis q̄ non ad vanilo /
quas huiuscemodi fabulatiōes factus fue
rit sicut hō nō audiens / et sicut mutus nō
apiens os suū. Et hoc bonū / vñ in domīo
glorior attulit matris cura / q huiuscemōi
cōfabulationes frequēter sustulit / mihiq;
loqui et vacare passa est qm̄ rarus admod
alius cū q̄ mutuos miscere fmones collibe
ret tanta moꝝ erat inter nos studioꝝ q; va
rietas. Prosunt tñ nec nego pbatoꝝ viro
rum colloquia. q̄ ascensum cōtemplatiōis
et sue arduitatis. discrimina / suo labore su
isq; piculis expti sunt Deniq; tertiū. i. extre
mū ex pmis duobꝫ genitū ac nutritum vbi
pdicatio nūc inter paucos familiares / nūc
palam cōsummat vbi sumope curiosuꝫ oē
et omne scandalosum ⁊ breui verbo q̄cq̄d
audientiū caritatē edificare nō hꝫ fugien/
dum reijciendūq; est. Ad qd q̄ta discretio
nis cautela sit adhibenda / pastorale vos
gregorianū pdocebit bñ valete tandē socij
et frēs pcipua caritate cōiuncti. bona faci/
te studia vr̄a ⁊ me oroibꝫ vestris cōmenda
tū habetote. Superueniat mansuetudo ⁊
corripiamur. ¶ Finit.

Nota.